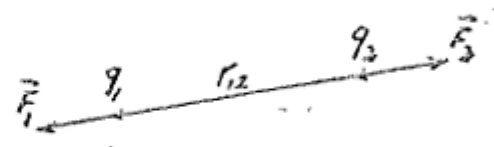


همیشه که ما بین هاد بهای و عایقها قرار دارند . این مواد را نیمه هادی گویند (مثل ...)
 (Germanium , Silicon) . در نیمه هاد بهای با اضافه کردن مقدار خیلی کمی (حدود یک در
 صد هزار) از عناصر دیگر مثلا^۰ آرسنیک میتوان هدایت الکتریکی را افزایش داد . از نیمه هاد بهای در
 ساختمان ترانزیستور استفاده میشود ؛ برای فهم کامل هدایت الکتریکی با همی از فیزیک کوانتومیک
 استفاده کرد .

قانون کولمب : در سال ۱۷۸۵ کولمب نیروی را که دو بار الکتریکی همدگر را دارد میکنند اندازه گرفت
 و باین نتیجه رسید که اگر دو بار الکتریکی ساکن q_1 و q_2 در فاصله r_{12} از یکدیگر قرار دادند تا باشند نیروی
 که هریک برد دیگری وارد میکند اولاً متناسب است با q_1 و q_2 و ثانیاً متناسب است با عکس مجذور
 فاصله آنها $(\frac{1}{r_{12}^2})$ بنابراین

$$\vec{F}_1 = K \frac{q_1 q_2}{r_{12}^2} = -\vec{F}_2$$



در این رابطه k ضریب تناسب و F_1 نیروی وارد بر q_1 و F_2 بردار واحد است در امتداد خطی که
 q_1 را به q_2 وصل میکند . یعنی نیروی که q_1 بر q_2 وارد میکند برابر F_1 است .
 در سیستم CGS واحد بار الکتریکی را طوری تعریف میکنیم که $k=1$ باشد . در سیستم MKS
 واحد نیرو نیوتن ، واحد بار الکتریکی کولمب ، و واحد طول متر است و چون

$$1 \text{ dyn} = 10^{-5} \text{ نیوتن}$$

$$1 \text{ cm} = 10^{-2} \text{ متر}$$

$$\text{واحد بار الکتریکی در سیستم CGS} = 3 \times 10^9 \times \text{واحد بار الکتریکی در سیستم MKS}$$

$$k = 9 \times 10^9 \frac{\text{ترنج-بین}}{(\text{کریب})^2}$$

از نظر تاریخی معمولاً k را بصورت $\frac{1}{4\pi\epsilon_0}$ می‌نویسند. پس داریم

$$\frac{1}{4\pi\epsilon_0} = 9 \times 10^9 \frac{\text{متر}^2 \cdot \text{کولمب}^2}{\text{کولمب}^2}$$

یکی از مزایای نوشتن k بصورت فوق اینست که فاکتور 4π از غالب فرمولهای مهم الکتریک حذف میشود. اگرچندین بار الکتریک داشته باشیم تجربه نشان میدهد که نیروی که روی یکی از آنها مثلاً q_1 وارد میشود برابر است با برآیند نیروهایی که از طرف بارهای q_2 و q_3 و غیره بر آن وارد میشود:

$$\vec{F}_1 = \vec{F}_{12} + \vec{F}_{13} + \dots$$

که در آن مثلاً \vec{F}_{12} نیروی است که بار q_2 بر q_1 وارد میکند. بعبارت دیگر نیروی که دو بار بر یکدیگر وارد میکنند مستقل از وجود سایر بارها است. این مطلب با اسم اصل ترکیب (Superposition) موسوم است.

کوانتیزیشن بار الکتریکی

در زمان فرانکلین فکر میشد که بار الکتریکی يك سوال است . تجربه نشان میدهد که بار الکتریکی يك کمیت پیوسته نیست بلکه میتواند بصورت ضرائب درستی از يك مقدارى نیم وجود داشته باشد .
این مقدارى نیم برابر است با
نشان میدهم . هر بار q بایستی بصورت $q = ne$ باشد که در آن n يك عدد درستی است
یا منفی است . هرگاه کمیتی نظیر بار الکتریکی بصورت منفصل یافت شود در زمان فیزیک امروزی گوئیم آن کمیت کوانتیزه است . مثلاً بار الکتریکی الکترون برابر $-e$ و بار الکتریکی پروتون برابر $+e$ است . اینکه بار الکتریکی این دو دقیقاً برابر است توسط آزمایشهای متعدد ثابت شده است
مثلاً در يك آزمایش انبهای سزیم را در خلا از يك میدان الکتریکی عبور دادند ولی هیچگونه انحرافی در حرکت آنها مشاهده نشد . این نشان میدهد که اتم سزیم از نظر الکتریکی خنثی است و در حقیقت آزمایشگران بر مبنای نتایج آزمایش مذکور نتیجه گرفتند که تفاوت بار الکتریکی آنکترن و پروتون کمتر از $10^{-16} e$ است . يك آزمایش دقیقتر نشان میدهد که تفاوت بار این دو ذره کمتر از $10^{-20} e$ است .

بقا بار الکتریکی : اگر يك میله شیشه ای را بیک تکه پارچه ابریشمی بمالیم مقداری بار مثبت روی میله جمع میشود . تجربه نشان میدهد که همین مقدار بار منفی روی پارچه ابریشمی جمع میشود . این نشان میدهد که در اثر مالش بار خلق نمیشود بلکه از يك شئی بشئی دیگر منتقل میشود تجربیاتی که روی قانون بقا بار شده اما^{این} باین نتیجه منتهی شده که بار الکتریکی خلق ریانا بدون نمیشود . تجربه نشان میدهد که هنگامیکه يك بار مثبت $+Q$ خلق میکنیم همراه آن یکبار $-Q$ ایجاد میشود و اگر بار مثبت $+Q$ از زمین بیرون بیرون $-Q$ نیز از زمین بیرون $-Q$ در طبیعت اتمی وجود دارد با هم پوزیترونند که از يك الکترون و یک پوزیترون (ذره ای است با جرم الکترون که دارای

بار مثبتی برابر با الکترون میباشد (تشکیل شده است . پس ایزمان کوتاهی الکترون و پوزیترون از
هم رفته و تولید اشعه γ میکنند که بدون بار است :

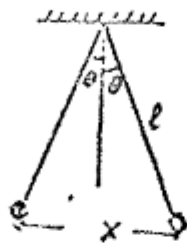


در این فعل و انفعال e^- الکترون e^+ پوزیترون و γ فوتون (ذره بدون بار) است .

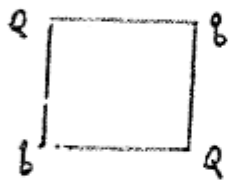
باریون : ماده معدولی از سه ذره بنیادی درست شده است : پروتون ، نوترون و الکترون .
پروتون و نوترون در هسته هستند و الکترونها حول آنها در حرکت میباشند . قطر هسته بطور متوسط
در حدود $5 \times 10^{-15} \text{ m}$ و قطرات در حدود $2 \times 10^{-10} \text{ m}$ است یعنی شعاع آنها در حدود
 10^5 برابر شعاع هسته است .

مسائل فصل اول

۱- دو گوله مشابه بجرم m و بار q توسط نخهای ابریشی بطول l از یک نقطه آویزان شده اند. فاصله بین گلوله ها را در حال تعادل پیدا کنید. برای سهولت در حل. مساله فرض کنید θ آنقدر کوچک است که $\sin \theta \approx \theta$



۲- در شکل زیر (مربع) برای آنکه نیروی وارد به بار Q صفر باشد بین بارهای q و Q رابطه ای باید برقرار باشد.



۳- بار Q را به دو قسمت q و $Q-q$ تقسیم کرده و آنها را در فاصله معین l قرار میدهیم. بازه چه مقدار q نیروی دافعه بین این دو را کمینه است.

۴- دو بار q و $4q$ با فاصله l از یکدیگر قرار دارند حال یکبار Q وارد میکنیم اندازه و محل بار را طوری تعیین کنید که سیستم کل در حال تعادل باشد.

۵- یک توده به بار $-q$ و جرم m در روی یک دایره به دور بار مثبت $+Q$ حرکت میکند نشان دهید که بین

شعاع r این دایره و دوره این حرکت (T) رابطه زیر برقرار است

$$r^3 = \frac{Qq}{16\pi^2 \epsilon_0 m} T^2$$

۶- مقدار الکتروسیته مثبت موجود در يك لیتر آب را حساب کنید .

۷- بار Q را بطور یکنواخت در حجم کره ای شعاع R پخش کرده ایم . مقدار بار موجود در کره ای شعاع $R/2$ چند است ؟

۸- يك حلقه دایره ای شعاع 3cm داریم که در روی آن بار $Q = 10^{-3}$ کولمب بطور یکنواخت پخش شده است . اگر در مرکز این حلقه بار $Q = 10^{-2}$ کولمب را قرار دهیم چه نیروی به آن وارد

فصل دوم
میدان الکتریکی

بارهای q_1, q_2, \dots, q_n و q_0 را در نظر میگیریم. نیروی که این بارها بر یک بار q_0 وارد

$$\vec{F}_0 = \sum_{j=1}^n k \frac{q_0 q_j}{r_{0j}^2} \hat{r}_{0j}$$

میکنند بر او است با

که در آن \hat{r}_{0j} بردار واحدی در امتداد خطی است که بار q_j را به نقطه (x, y, z) محل بار q_0 وصل میکند. چنانکه می بینیم این نیرو متناسب با q_0 است. اگر آنرا بر q_0 تقسیم کنیم برداری بدست میآید که آنرا میدان الکتریکی در نقطه (x, y, z) گویند و به \vec{E} نشان میدهند.

$$\vec{E} = \sum_{j=1}^n k \frac{q_j}{r_{0j}^2} \hat{r}_{0j}$$

پس میتوان نوشت

$$\vec{F}_0 = \vec{E} q_0$$

در این رابطه \vec{E} را میتوان بدین نحو تعبیر کرد یکی اینکه \vec{E} فاکتوری است که اگر در q_0 ضرب شود نیروی وارد بر q_0 را میدهد. به عبارت دیگر \vec{E} نیروی وارد بر واحد بار است. دیگر آنکه \vec{E} معرف تغییراتی است که بارهای q_1, q_2, \dots, q_n در فضای اطراف خود ایجاد میکنند و محلیت این تغییرات است که اگر بار q_0 در این محیط قرار گیرد بر آن نیرو وارد میشود. در تعبیر اول مبادله نیرو بین دو بار الکتریکی آتی است. در تعبیر دوم بار q_0 یک میدان الکتریکی در اطرافش ایجاد میکند و آنگاه این میدان روی بار q_0 اثر میگذارد و این تاثیر همان نیروی است که به q_0 وارد میکند. البته اگر مسائل الکترومغناطیسی منحصر به نیروی مابین بارهای ساکن بود این دو نظر معادل میبودند ولی هنگامی که بارهای در حال حرکت را در نظر بگیریم این دو نظر به

معادل نیستند. مثلاً اگر q_1 همسوی q_2 شتاب پیدا کند، بنابراین نظریه اول q_2 بلافاصله درمیآید -
 که q_1 حرکت کرده و نیروی وارد بر آن زیاد شده است و حال آنکه بنا بر نظریه دوم q_2 در باره حرکت -
 q_1 همسایه اختلالی (میدان) که از q_2 سرچشمه گرفته و با سرعت نور حرکت میکند با اطلاع
 میشود. تجربه نظریه دوم را تأیید میکند. الکترونهاى شتابدار در يك آنتن فرستنده و روى الکترونهاى
 يك آنتن گیرنده که فاصله l از اولی قرار گرفته پس از زمان $\frac{l}{c}$ تأثیر میگذارند.
 معمولاً میدان الکتریکی را بدین طریق تعریف میکنند. یکی از روی رابطه

$$\vec{E} = \frac{\vec{F}}{q_0}$$

در این تعریف فرض میشود که بار q_0 بسیار کوچک است. چه اگر q_0 بزرگ باشد خود q_0 روى بارهاى
 اولیه تأثیر میگذارد و بنابراین میدان ناشی از آنها را تغییر میدهد و بالنتیجه معادله فوق را در حقیقت
 باید بصورت زیر نوشت

$$\vec{E} = \lim_{q_0 \rightarrow 0} \frac{\vec{F}}{q_0}$$

چون در حقیقت بارى کوچکتر از e وجود ندارد این تعریف خالی از متن نیست. تعریف دیگری
 الکتریکی از روی رابطه

$$E(x, y, z) = \sum_{j=1}^n \frac{k q_j \hat{r}_{0j}}{r_{0j}^2}$$

میباشد. در این تعریف \vec{E} را بدون ارجاع به بار آزمایشی q_0 تعریف کرده ایم و اگر وارد کردن
 این بار سبب جابجائی بارهاى q_1, q_2, \dots شود در این صورت میدان الکتریکی تغییر میکند
 و میدان الکتریکی واقعی میدانى است که باید در نظر گرفتن وضع جدید بارهاى q_1, q_2, \dots و
 محاسبه میشود.

چنانکه از تعریف فوق برمیآید میدان الکتریکی ناشی از بارهای q_1, q_2, \dots, q_n برابر است با

$$\vec{E} = \vec{E}_1 + \vec{E}_2 + \dots + \vec{E}_n + \dots + \vec{E}_n$$

که در آن \vec{E}_i میدان الکتریکی ناشی از بار q_i است. حال اگر یک توزیع پیوسته بار الکتریکی داشته باشیم ابتدا میدان ناشی از عنصر dq را حساب میکنیم سپس انتگرال میگیریم تا \vec{E} بدست آید

$$d\vec{E} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{dq}{r^2} \hat{r}$$

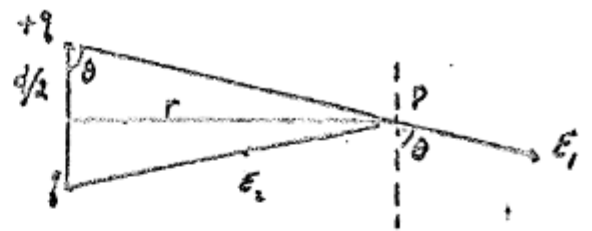
$$\vec{E} = \int d\vec{E}$$

اگر بار الکتریکی با دانسیته $\rho(\vec{r})$ توزیع شده باشد در این صورت میتوان نوشت (dq مقدار بار الکتریکی در حجم dV است)

$$\vec{E} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int \frac{\rho(\vec{r}')(\vec{r} - \vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|^3} dV'$$

مثال 1 میدان الکتریکی ناشی از یک دو قطبی الکتریکی :

یک سیستم متشکل از دو بار $+q$ و $-q$ را که در فاصله d از یکدیگر قرار گرفته اند یک دو قطبی الکتریکی گویند. خطی واصل بین دو بار منبسط و قطبی نامیده میشود. میخواهیم میدان الکتریکی را در نقطه P واقع بر محور منصف محور و قطبی حساب کنیم. بنابراین میدان الکتریکی در امتداد محور دو قطبی است چه رانگه های میدان در امتداد محور منصف محور و قطبی هستند بجز آنجا که میکنند. بنابراین



$$E = E_1 \cos \theta + E_2 \cos \theta$$

$$= \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q \cos \theta}{r^2 + d^2/4} + \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q \cos \theta}{r^2 + d^2/4}$$

$$= \frac{2}{4\pi\epsilon_0} \frac{q \cos \theta}{r^2 + d^2/4} = \frac{2}{4\pi\epsilon_0} \frac{q}{r^2 + d^2/4} \frac{d/2}{\sqrt{r^2 + d^2/4}}$$

$$= \frac{q d}{4\pi\epsilon_0 (r^2 + d^2/4)^{3/2}}$$

$$E \approx \frac{q d}{4\pi\epsilon_0 r^3}$$

اگر $r \gg d$ باشد فراموش

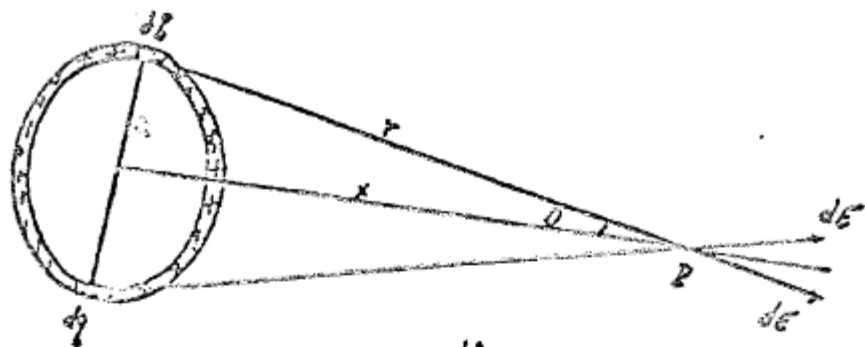
این فرمول نشان میدهد که E بستگی به حاصلضرب d در q دارد نه به تک تک آنها. این حاصلضرب را همان دو قطبی الکتریکی گویند و آنرا به p نمایش میدهند بنابراین

$$E \approx \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{p}{r^3}$$

میدان الکتریکی ناشی از یکمدنه سیستمهای فیزیکی برای نقاط دور دست بشکل فوق میباشد. به عبارت دیگر این سیستمها حکم یک دو قطبی الکتریکی را دارند.

مثال ۲: توزیع پیوسته بار در روی یک حلقه:

در اینجا هم بنا به افتراض میدان را مقدار محور جابجاءات. بنابراین با مولفه میدان در امتداد محور را حساب میکنیم.



$$dE = \frac{dq}{4\pi\epsilon_0(x^2+a^2)} \quad \text{و} \quad dq = \frac{\lambda}{2\pi a} ds$$

در اینجا ds طول قوس کوچکی از دایره $d\lambda$ بار موجود در آن، و dE میدان الکتریکی ناشی از آن در نقطه P است.

$$E = \int dE \cos\theta \quad , \quad \cos\theta = \frac{x}{\sqrt{x^2+a^2}}$$

$$E = \int \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{\lambda ds}{(2\pi a)(a^2+x^2)} \frac{x}{\sqrt{a^2+x^2}}$$

$$E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{\lambda x}{(2\pi a)(a^2+x^2)^{3/2}} \int ds = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{\lambda x}{(a^2+x^2)^{3/2}}$$

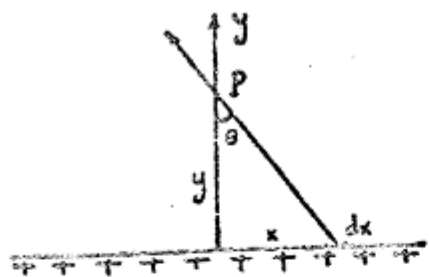
والبته E در امتداد محور x است.

برای $x \gg a$ داریم $E = \frac{\lambda}{\pi\epsilon_0} \frac{1}{x^2}$ و این همان چیزیست که انتظار داریم چه برای

فاصل زیاد حلقه بار را شبیه یکبار نقطه ای عمل میکنند.

۳- توزیع بار روی یک خط بینهایت طول :

در این مساله هم بنای متقارن میدان در امتداد خط خود بار متساوی توزیع بار است.



$$d\epsilon = \frac{dq}{4\pi\epsilon_0(y^2+x^2)} = \frac{\lambda dx}{4\pi\epsilon_0(y^2+x^2)}$$

در اینجا dx قسمت کوچک، از خط dq بار موجود در آن و $d\epsilon$ میدان ناشی از آن در نقطه P است. چون

$$x = y \tan \theta$$

بنابراین

$$dx = y \sec^2 \theta d\theta$$

و نتیجه

$$E = \int d\epsilon \cos \theta = \frac{2\lambda}{4\pi\epsilon_0} \int_0^{\infty} \frac{dx}{x^2+y^2} \cos \theta$$

$$E = \frac{2\lambda}{4\pi\epsilon_0} \int_0^{\pi/2} \frac{y \sec^2 \theta d\theta \cos \theta}{y^2(1+\tan^2 \theta)} = \frac{\lambda}{2\pi\epsilon_0 y} [\sin \theta]_0^{\pi/2}$$

$$E = \frac{\lambda}{2\pi\epsilon_0 y}$$

این نتیجه که مابرای یک خط بی‌نهایت طول بدست آورده ایم برای حالتی هم که طول خط محدود و نقطه P از دو انتهای خط دور و بسیار به خط نزدیک است با تقریب خوبی صادق می‌باشد.

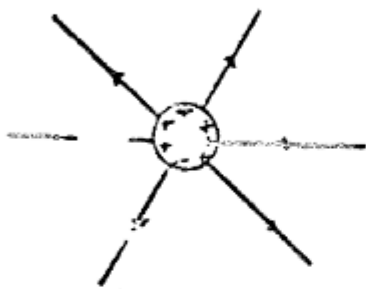
خط طول نرسو

چنانکه در بالا متذکر شدیم یک سیستم بار الکتریکی در فضای اطرافش یک میدان الکتریکی ایجاد

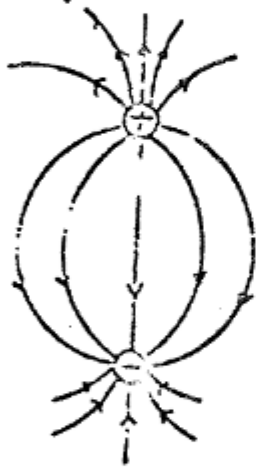
می‌کند. به ارشد دیگر به نقطه (x, y, z) از این فضا یک بردار $\vec{E}(x, y, z)$

تعلق میگیرد . یکی از راههای نشان دادن طرز تغییرات میدان الکتریکی استفاده از خطوط نیرو است . بنابراین خطوط نیرو و خطوط هستند که مماس بر آنها در هر نقطه میدان الکتریکی در آن نقطه را میدهد . بنابراین قرار داد خطوط نیرو را طوری رسم میکنیم که تعداد آنها در واحد سطح یک ناحیه متناسب با اندازه میدان الکتریکی \vec{E} در آن ناحیه باشد پس در نقاطی که خطوط نیرو به هم نزدیک هستند \vec{E} بزرگست .

مثال ۱ : خطوط نیروی ناشی از یک کره با بار مثبت



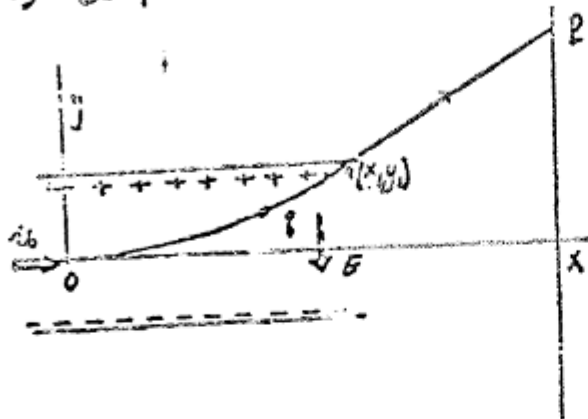
مثال ۲ : خطوط نیروی ناشی از یک دو قطب الکتریکی



حرکت یک ذره باردار در میدان الکتریکی

یک ذره با بار q در میدان الکتریکی \vec{E} تحت تاثیر نیروی $\vec{F} = q\vec{E}$ قرار دارد و در اثر این نیرو و شتاب برابر $\vec{a} = \frac{\vec{F}}{m} = \frac{q\vec{E}}{m}$ پیدا میکند . با استفاده از قانون دوم نیوتن میتوان با دانستن \vec{E} شتاب و بالنتیجه مسیر ذره را تعیین نمود .

مثال : حرکت یک ذره باردار در یک میدان الکتریکی یکنواخت . فرض میکنیم یک الکترون با سرعت v_0 وارد یک میدان الکتریکی یکنواخت \vec{E} شود (به عمود بر \vec{E}) . به همین دلیل ذره چند انحرافی پیدا میکند



شعاعی که ذره در اثر نیروی الکتریکی پیدا میکند برابر است با

$$a = \frac{F}{m} = \frac{eE}{m}$$

چون میدان الکتریکی یکنواخت است شتاب هم ثابت است و در این حرکت مشابه تغییر در امتداد

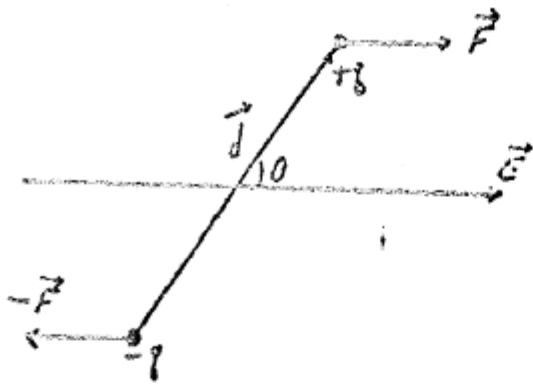
از مسدود شدنش انحرافی $y = \frac{1}{2} a t^2 = \frac{eE}{2m} t^2$ ذره با اندازه

پیدا میکند . از طرف دیگر در امتداد محور x ذره با اندازه $x = v_0 t$ حرکت میکند . اگر $\frac{y}{x}$ را بین این دو حذف کنیم معادله زیر برای حرکت الکترون بدست میآید .

$$y = \frac{eE}{2m v_0^2} x^2$$

بنابراین الکترون در داخل میدان الکتریکی در روی یک مسطحی حرکت میکند . پس از نقطه (x_1, y_1) دیگر الکترون تحت تأثیر نیروی الکتریکی نیفتد و بنابراین در امتداد یک خط مستقیم حرکت میکند (در این جا از اثر نیروی جاذبه زمین به علت کوچک بودن آن صرف نظر شده است) .

یک دو قطبی الکتریکی در میدان الکتریکی : یک دو قطبی الکتریکی در نظر میگیریم . اگر این دو قطب را در یک میدان الکتریکی یکنواخت قرار دهیم نیروی خاص بآن وارد نمیشود ولی یک کربل بآن وارد میشود که برابر است با



$$\vec{\tau} = \vec{d}_{+} \times \vec{F} + (-\vec{d}_{-}) \times (-\vec{F}) = \vec{d} \times \vec{F}$$

$$= \vec{d} \times q\vec{E} = q \vec{d} \times \vec{E}$$

چنانکه قبلاً دیده ایم $q\vec{d}$ همان درون قطبی از تریکی گویند و به \vec{p} نشان میدهند. بنا براین جهت \vec{p} از بار منفی به بار مثبت است. حال میتوان نوشت

$$\vec{\tau} = \vec{p} \times \vec{E}$$

تحت تاثیر این کوبل درون قطبی در جهت حرکت عقربه های ساعت میچرخد. هنگامی که درون قطبی باز از $d\theta$ در جهت حرکت عقربه های ساعت میچرخد انرژی آن مانند از

$$dW = F dx \quad \text{و} \quad dW = \tau d\theta = pE \sin\theta d\theta$$

کم میشود. پس اگر درون قطبی از وضع اولیه θ_0 بوضع θ درآید تغییر انرژی آن برابر است با

$$W = \int_{\theta_0}^{\theta} pE \sin\theta d\theta$$

اگر فرض کنیم انرژی سیستم در وضع $\theta_0 = \pi/2$ صفر است انرژی آن در وضع θ برابر است

$$W = \int_{\pi/2}^{\theta} pE \sin\theta d\theta = pE \int_{\pi/2}^{\theta} \sin\theta d\theta$$

$$= -pE [\cos\theta]_{\pi/2}^{\theta} = -pE \cos\theta = -\vec{p} \cdot \vec{E}$$

مسائل فصل دوم

۱- دو بار مثبت و منفی، فاصله ۱۵ سانتی از یکدیگر قرار گرفته اند. در صورتیکه مقدار هر یک از دو بار برابر 10^{-6} کولم باشد میدان الکتریکی را در نقطه وسط دو بار پیدا کنید. اگر یک الکترون در این نقطه قرار گیرد چه نیروی بر آن وارد میشود و در چه جهت؟

۲- دو بار مثبت $+8$ و $+8$ در فاصله ۲۵ از یکدیگر قرار گرفته اند. میدان الکتریکی را در نقطه P واقع

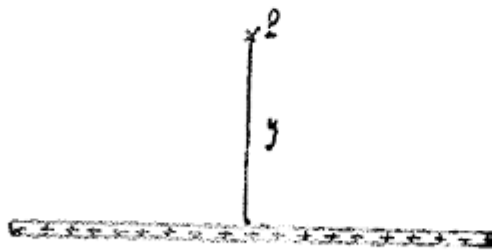


بر روی محور منصف خط واصل بین دو بار حساب کنید و نشان دهید که برای $r \gg 5$ این میدان به وسیله عبارت زیر داده میشود

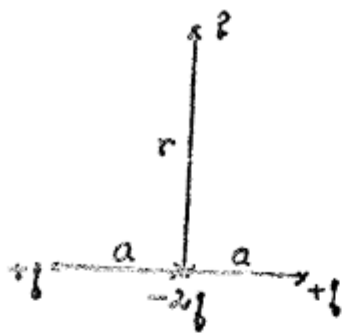
$$E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{2q}{r^2}$$

این مساله را با مساله دو قطبی الکتریکی مقایسه کنید. چرا در این حالت E با $\frac{1}{r^2}$ تغییر میکند در صورتیکه در مورد دو قطبی الکتریکی E با $\frac{1}{r^3}$ تغییر مییابد.

۳- بار الکتریکی q روی یک میله نازکی بطول l بطور یکنواخت پخش شده است. میدان الکتریکی را در نقطه P واقع بر روی محور منصف میله و فاصله y از آن پیدا کنید. برای $y \gg l$ میدان به چه صورتی درمیآید



۴- یک چهار قطبی الکتریکی را که از چهار بار مطابق شکل زیر تشکیل شده است در نظر بگیرید. میدان الکتریکی را در نقطه P واقع بر روی ^{محور منصف} چهار قطبی و فاصله r از مرکز آن حساب کنید.



بفرض آنکه $r \gg a$ باشد نشان دهید

$$\epsilon = \frac{3Q}{4\pi\epsilon_0 r^4}$$

که در آن $Q = 2qa^2$ را میان چهار قطب میسیمت میزنند.

۵- چهار بار $+q$ ، $-q$ ، $+q$ و $-q$ که در روی یک مربع با ضلع a قرار گرفته اند تشکیل یک نوع چهار قطبی الکتریکی میدهند. از مرکز این مربع خطی موازی یکی از اضلاع رسم میکنیم و در روی آن نقطه P با فاصله R از مرکز را در نظر میگیریم. نشان دهید که برای $R \gg a$ میدان الکتریکی در نقطه P

برابر است با:



$$\epsilon = \frac{3Q^2}{4\pi\epsilon_0 R^4}$$

(راهنمایی: در حال این مسئله چهار قطب را بصورت دو تار قطبی الکتریکی در نظر بگیرید)

۶- قرص نازک دایره‌ای شکلی بشعاع a را بطوری که ساختار باردار کرده ایم. بفرض آنکه a مقدار بار موجود در واحد سطح باشد. میدان الکتریکی را در نقطه‌ای واقع بر روی محور قرص و با فاصله r از مرکز آن حساب کنید.

۷- یک تیر کره توخالی نازک (فیبره‌ای) بشعاع a داریم که بار q بطوری که ساختار روی سطح آن پخش شده است. میدان الکتریکی را در مرکز تیر کره حساب کنید.

۸- یک میله شیشه‌ای را بصورت نیمه دایره در آورده ایم. در روی نصف این نیمه دایره بار مثبت $+Q$ و در روی نیم دیگر آن بار $-Q$ بطور یکنواخت توزیع شده است. میدان الکتریکی را در مرکز نیمه دایره حساب کنید.



۹- در میدان الکتریکی یکنواخت $E = 10^6 \text{ N/C}$ چند طول می‌کشد تا سرعت یک الکترون از

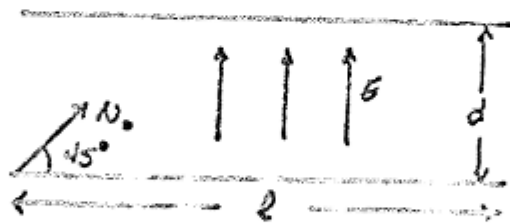
حالت سکون به 30000 km/sec برسد؟

$$eE = m \frac{dv}{dt} = m \frac{v_2 - v_1}{t_2 - t_1}$$

$$eE = m \frac{v_2 - 0}{t_2 - 0} = m \frac{v}{t} \quad t = 1.7 \times 10^{-10} \text{ s}$$

۱- در شکل زیر یک الکترون با سرعت اولیه $v_0 = 6 \times 10^6 \text{ m/sec}$ و تحت زاویه $\theta = 45^\circ$

وارد میدان الکتریکی یکنواخت E می‌شود. در صورتیکه $E = 2.0 \times 10^3 \text{ N/C}$ ، $l = 10 \text{ cm}$ و $d = 2.0 \text{ cm}$ باشد آیا این الکترون به هیچ کدام از صفحات برخورد می‌کند؟ در صورتیکه جواب این سؤال مثبت است برخورد الکترون با کدام یک از صفحات صورت می‌گیرد و در چه مکانی؟



۱- بار Q را بصورت زیر در حجم یک کره پخش کرده ایم:

$$\rho(r) = A(R-r) \quad \text{برای } 0 \leq r \leq R$$

(الف) ثابت A را بر حسب Q و R تعیین کنید.

(ب) میدان الکتریکی را برای نقاط واقع در داخل و خارج کره محاسبه کنید.

زیر - ل -

قانون گوس

فلوی الکتریکی

یک سطح بسته در یک میدان الکتریکی در نظر میگیریم . این سطح را به عناصر ΔS تقسیم میکنیم و ΔS را طوری کوچک میگیریم که تقریباً "سطح باشد" . عبوری بطول ΔS بر آن رسم میکنیم و آنرا $\vec{E} \cdot \Delta \vec{S}$ بنامیم . حال حاصل ضرب اسکالر $\vec{E} \cdot \Delta \vec{S}$ را برای تمام ΔS ها حساب میکنیم و با هم جمع میکنیم

$$\sum \vec{E} \cdot \Delta \vec{S}$$

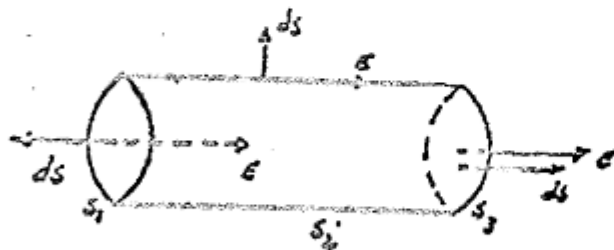
در حالت حدی $\Delta \vec{S} \rightarrow d\vec{S}$ این جمع بهان تگرال تبدیل میشود . بنا به تعریف انتگرال $\int \vec{E} \cdot d\vec{S}$

$$\Phi_E = \oint \vec{E} \cdot d\vec{S}$$

فلوی الکتریکی گویند .

علامت 0 روی \int معنی اش اینست که با انتگرال من زوری تمام سطح بسته \rightarrow آب میشود .

مثال : یک استوانه سطح مقطع A را در میدان الکتریکی یکتراخت \vec{E} وارد میکنیم فلوی الکتریکی خارج شوند و از سطح را حساب کنیم .



در اینجا سطح S_1 از سه سطح S_1 و S_2 و S_3

تشکیل شده است . فلوی گذرنده از سطح

S_2 صفر است چه در این مورد میدان الکتریکی و

مورد برای سطح در هر نقطه از سطح برهم عبورند .

در مورد سطح S_3 میدان الکتریکی و عبور بر سطح در یک جهت و در مورد سطح S_1 این دور

خلاف جهت یکدیگر میباشد . بنابراین داریم :

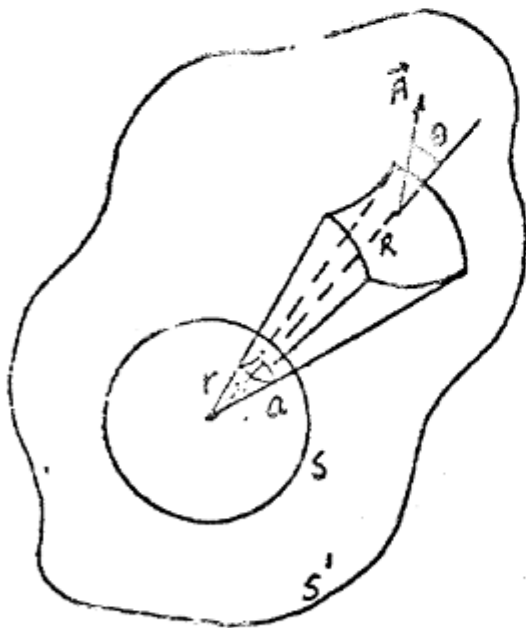
$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \int_{S_1} \vec{E} \cdot d\vec{S} + \int_{S_2} \vec{E} \cdot d\vec{S} + \int_{S_3} \vec{E} \cdot d\vec{S} = -\int_{S_1} E dS + 0 + \int_{S_3} E dS = -EA + EA = 0$$

يك بار نقطه ای مثبت q در نظر میگیریم و دور آن کره S به شعاع r را رسم میکنیم. میدان الکتریکی در هر نقطه از سطح این کره برابر است با $\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q}{r^2}$ و بنابراین فلوی الکتریکی که از این سطح میگذرد برابر است با



$$\Phi = \oint \vec{E} \cdot \vec{S} = E 4\pi r^2 = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q}{r^2} 4\pi r^2 = \frac{q}{\epsilon_0}$$

چنانکه می بینیم این فلو مستقل از اندازه کره است. حال يك سطح بزرگتر S' ولی غیرکروی بدو در نظر میگیریم. ثابت میکنیم فلوی که از این سطح میگذرد با فلوی که از کره S میگذرد یکی است. برای اثبات مخروط کوچکی از محل q رسم میکنیم. سطح این مخروط با کره و سطح S' را به ترتیب a و A مینامیم. فرض کنیم فاصله q تا مرکز مقطع A برابر R باشد و شعاع این مقطع زاویه θ با امتداد R بسازد. فلوی گذرنده از این دو سطح برابر است زیرا



$$\text{فلوی که از سطح } A \text{ میگذرد} = \vec{E}_R \cdot \vec{A} = E_R A \cos\theta$$

$$\text{فلوی که از سطح } a \text{ میگذرد} = \vec{E}_r \cdot \vec{a} = E_r a$$

حال اگر میدان الکتریکی در روی مقاطع A و a را به ترتیب با E_R و E_r نمایش دهیم در این صورت خواهیم داشت

$$E_R = E_r \left(\frac{r}{R}\right)^2$$

از طرف دیگر نسبت بین مساحت این دو مقطع برابر است با

$$\frac{A \cos\theta}{a} = \left(\frac{R}{r}\right)^2$$

بنابراین

$$E_R A \cos\theta = E_r \left(\frac{r}{R}\right)^2 a \left(\frac{R}{r}\right)^2 \cos\theta = E_r a$$

یعنی فلزی که از سطح a و A میگذرد یکی است. حال اگر سطح S و S' را با هم ترکیب
 مخروطهایی نظیر بالا به قسمتهایی نظیر a و A تقسیم کنیم باین نتیجه میرسیم که فلزهایی
 که از سطح S و S' میگذرند برابرند و چون سطح S' را اختیاری در نظر گرفتیم بنابراین فلزی
 که از یک سطح به شکل و اندازه دلخواه میگذرد برابر است با $\frac{Q}{\epsilon_0}$. از اینجا میتوان نتیجه
 گرفت که اگر کاری در داخل یک سطح نباشد فلزی الکتریکی گذرند از آن سطح صفر است.
 اگر چندین بار در داخل یک سطح داشته باشیم در این صورت فلزی که از این سطح میگذرد برابر
 است با

$$\Phi = \int \vec{E} \cdot d\vec{s} = \int (\vec{E}_1 + \vec{E}_2 + \dots + \vec{E}_n) \cdot d\vec{s}$$

$$= \int \vec{E}_1 \cdot d\vec{s} + \dots + \int \vec{E}_n \cdot d\vec{s}$$

$$= \frac{Q_1}{\epsilon_0} + \dots + \frac{Q_n}{\epsilon_0} = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

در اینجا Q بار کل داخل سطح است. بنابراین فلزی که از یک سطح میگذرد برابر است با
 $\frac{Q}{\epsilon_0}$ که در آن Q بار کل موجود در داخل سطح است :

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{s} = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

این رابطه قانون گوس موسوم است. مابین قانون را به صورت نتیجه ای از قانون کولمب بدست
 آورده ایم. بالعکس قانون کولمب را میتوان از قانون گوس و یک ملاحظاتی تقارن بدست آورد.
 قانون گوس برای میدانهای غیر از میدان الکتریکی نیز صادق است مثلاً برای یک میدان
 الکتریکی که متناسب با r^{-3} می باشد ولی تقارن کروی ندارد قانون گوس صادق است.
 قانونی گوس یکی از قوانین اساسی تئوری الکترومغناطیس است. (یعنی برای بارهای ساکن و
 متحرک صادق است.)

کاربرد های قانون گوس

(۱) تعادل در يك ميدان الكتروستاتيك (قضيه Earnshaw)

با استفاده از قانون گوس میتوان نشان داد که در يك ميدان الكتروستاتيك ناشی از بارهای
 q_1, \dots, q_n هیچ نقطه تعادل پایداری برای یکبار q وجود ندارد و به عبارت دیگر
 برای یکبار الکتریکی که در میدان الکتریکی ناشی از بارهای دیگر قرار گرفته نقطه تعادل پایدار
 وجود ندارد. برای اثبات فرض میکنیم بار الکتریکی مثبت q در نقطه P در حال تعادل باشد.
 در این صورت میدان الکتریکی در این نقطه صفر است. حال اگر این بار را کمی از P تا جایی که
 برای آنکه نقطه P نقطه تعادل پایدار باشد بایستی نیروی نره راه P برگرداند یعنی
 بایستی میدان الکتریکی در اطراف P متوجه به P باشد. در این صورت نیروی الکتریکی که از
 يك سطح فرضی در اطراف P میگذرد منفی است و بنابراین مطابق قانون گوس بایستی در
 P بارهای منفی داشته باشیم. اگر باری در P نباشد میدان که فرض نزیم از قانون

گوس تخلف میکند و بنابراین امکان ندارد

که یکبار مثبت در يك نقطه از فضای تعادل
 پایدار باشد آنکه در آن نقطه بار منفی موجود
 باشد. به عبارت دیگر یکبار مثبت میتواند در حال
 تعادل باشد اگر در میان يك عده بار منفی قرار



داشته باشد و البته خود بارهای منفی بایستی توسط نیروهای غیر الکتریکی در جایبان نگهداری
 شوند. این نتیجه که ما برای یکبار نقطه ای q بدست آورده ایم برای يك سیستم متشکل از
 بارهای الکتریکی که وضع نهی نسبت به یکدیگر دارند نیز صادق است. همینطور میتوان نشان
 داد که در میدان ناشی از يك هادی نیز نقطه تعادل پایدار وجود ندارد.

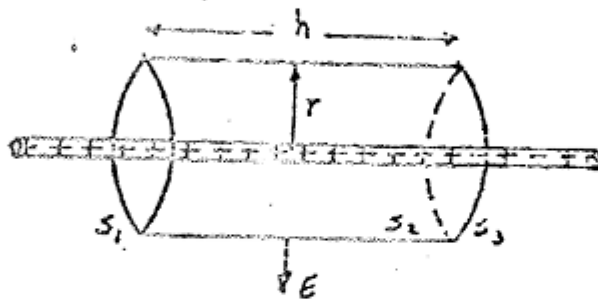
(۲) محاسبه میدان الکتریکی

با استفاده از قانون گوس میتوان در مواردی که توزیع بار متقارن دارد میدان الکتریکی را حساب کرد.
در مواردی که توزیع بار متقارن کافی ندارد بکاربردن قانون گوس مشکل است.

مثال ۱: میدان الکتریکی حاصل از یک میله بهینه نهایت طولی:

در اینجا سطح گوس را یک استوانه اختیار میکنیم بنابراین میدان الکتریکی عمود بر میله است. اگر دانسیته توزیع بار (بار موجود در واحد طول) روی میله λ باشد در این صورت بنابراین قانون گوس

داریم $\oint \vec{E} \cdot d\vec{s} = \frac{q}{\epsilon_0}$; q بار در هر دو طرف استوانه



$$\int_{s_1} \vec{E} \cdot d\vec{s} + \int_{s_2} \vec{E} \cdot d\vec{s} + \int_{s_3} \vec{E} \cdot d\vec{s} = \frac{\lambda h}{\epsilon_0}$$

$$0 + (2\pi r h) \epsilon + 0 = \frac{\lambda h}{\epsilon_0}$$

$$\epsilon = \frac{\lambda}{2\pi \epsilon_0} \frac{1}{r}$$

مثال ۲: سطح باردار خیلی بزرگ. برای آنکه میدان را در نقطه‌ای با فاصله r از سطح حساب

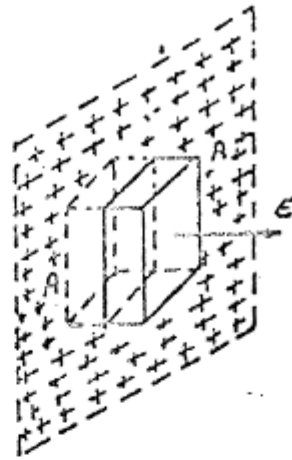
کنیم یک مکعب با ارتفاع $2r$ میگیریم و قانون گوس را در مورد آن بکار میبریم. فرض میکنیم دانسیته

توزیع بار در روی سطح σ باشد. بنابراین متقارن میدان عمود بر سطح است و بنابراین از کاربرد قانون

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{s} = \frac{q}{\epsilon_0} = \frac{\sigma A}{\epsilon_0}$$

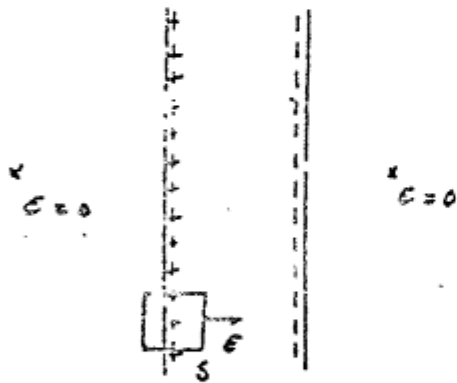
$$\epsilon A + \epsilon A = \frac{\sigma A}{\epsilon_0}$$

$$E = \frac{\sigma}{2\epsilon_0}$$



حال اگر دو سطح موازی داشته باشیم که بار روی آنها به ترتیب با دانسیته $+\sigma$ و $-\sigma$ توزیع شده باشد در این صورت بکمک انتگرال گیری میتوان نشان داد که میدانهای حاصل از این دو سطح در نقطه ای واقع در خارج از آنها یکدیگر را خنثی می کنند و بنا بر این میدان منتجه در چنین نقاطی صفر است . حال اگر قانون گوس را در مورد مکعب

S بکار ببریم باین نتیجه میرسیم که میدان در نقاط واقع بین دو سطح برابر $\frac{\sigma}{\epsilon_0}$ میباشد .



مثال ۳ میدان حاصل از یک هادی باردار:

همانطور که دیدیم هادیهاموادی هستند که دارای تعداد زیادی حاملین آزاد بار میباشند . این حاملین بار در اثر کوچکترین میدان الکتریکی حرکت میکنند تا آنکه جایی پیدا کنند که در آن تحت تاثیر نیروها نباشند . حال در داخل یک هادی میدان الکتریکی باید صفر باشد چه اگر میدان وجود می داشت این حاملین بار با یستی حرکت کنند . پس در حالت تعادل استاتیکی میدان